

ז'יז'די הגרדי רודניך שליט'א כתוב לי לפענ'ז אין
שייך תשלומיין. הדין שכחה לתשלומיין שייך רק לעניין תפללה
ולא לעניין שאר דברים ואם רוצחת יכוה לומר במו מומוד
שיר שאר מזמורין חהלים עכ'ל, ואך שדבריו נכוונים נראות
דיבוקל לומד אף איז לא ייחסן לו בתשלומיין.

11287 11217 (18)

אם שכחו הציבור לומר לך אחר שחרית, אין צריכים להשלימו אחר מנוחה, וציבורו שנוגין לאומרו במנחה. ושכחו לאומרו, ודאי ^{שאין} להשלימו אחר תפילה ערבית^ת.

מִלְאָמָר (19)

ד. אמר לי הגרח"ק שליטא, מREN החזו"א זצוקין הרוחה לומר ברכו בתארא, אחר אמריר
מודמור לדוד ר' אורי הן בשורתית הן בעמוייב, וטעמו משום שברכו תקנו-משום
המאחרים לכון מה שמאחרים ברכו טפי שפיר יותר.

20

וועירני הרה"ג המפורסם רבינו שריה דבליצקי שליט"א שמן הרואי להקדים אמיית ברכו בתרא לפניהם לדור ה' אורוי בדי להראות שאמיית, "לדור אורוי" היא חוטפה מאוחרת.

תוקף עד י' י'ג' (22)

אחר הוישענא רבבה, והנה נהגו לומר מן ריח אלול עד לאחר הסוכות מזמור כ"ז, ושמעתיה הטעם מפני שיש בו י"ג שמו הוי' בנגד י"ג מדות המאים באלו:

பாஸ்டு மூடியே (24)

והנה בוגר הלוך נלי מילאנו צו
הග"ה פ"י לומי הכוונה על המורה
כמ"כ מורה הוא, ומוקם הדבר ימי כמו
מלפ"ג רבי מליעזר פתח והמן לדוד ב' מורי
וישלחו ממי חילם כ' מעוז חי' ממי פרח
כמו שציגים בס דברי מורה כמו שציגים בס
חוות שוטוקים כמורה לפני בקכ"ה כל גדי¹²³⁴⁵⁶⁷
שוטוק כמורה היה מפה מזוייק שטולס
ונכרה היה לנעלה נצמר קוח לניטה ולען עוד
ולפי השמזה הרבה היה ממי שפיר לנו מומלים
בדוקל מומור זה וגס הוממים היו
באלנו סיימים מר"ה היה עד יוס"ה, לפדי
המיזהר סך הרציעים יוס מר"ה היה עד
יוס"ה סווין ימי מצווה ואדריך למצווה ע"ז
ימה ולימוד כמורה מימנו לומר רק מזמור

YJ51711 (26)

אין אומרים לדוד ה' אורי אחרי התפילות

Good rule 312 (27)

ונתפסת ברוב קהילות החסידים קערין, חכ"ד, טרנובוביל, קודינוג (ועי' משמרת שלום שכתב שאומר לדוד ר' אורי אחר שם"ע) קודם קדרש התקבל על שיש בו סגולות נפלאות רוזין, בוסלב, בלוי, וויזנץ, גור ווועז ובסייר לב שמה לאומזיבער' הנץ מאלעטן חתנו

בשו"ת דברי מלכיאל¹⁶ כתוב ז"ל: וע"ד ששכחן
ולומר מזמור לזרוד אוורי במנחה אם צרייך לאומרו
בערבית? הנה עצילנו¹⁷ המנהג לאומרו בערבית ולא
במנחה, ומנהגים הללו הוחכרו באחרונים, וטעמם נראות
זהה מזו שאומרים זה באלאל עד שמיini עצרת הוא
בשביל לדבורש פ' אורי דרשחו על יום הדין שכאים
שי אורי למד חוב על ישראל עיי"ש. ואיתא בר"ה
ח¹⁸ שלמעלה יש דין ביזים ולא בלילה, וכמו ב"ד של
מטה, ומיציבו בסנהדרין פ"ח שב"ד היו יושבים עד אחר
תמיד של בין הערבבים – ולזה הנוהגים לאומרו במנחה
ס"ל לאומרו בתחילה תרין ובסוף זמן הדין, והואומרים
בערבית גראה טעםם ממש שיש מדיניות שאצלם יום
בשעה שאצלנו לילה.

וזל דהכל תלי בפי שהוא בירושלים וכ' אחרונים¹⁹, וא' ביש בשאר מדינות בכל ליל איה עת שזו היא יום בירושלים זה קבעו לאמור גם בעברית.

ועכ"פ אעלאם שוחטס לאמרדו בסוף זמן הדין אין ציריך
לאמרדו בליליה דאו לאו זמן דין הוא כלל לפוי מנהגומ
ובדריך כלל אין להזקנעם בענינים באלה וככל מא
דעבדי לא משותבשי עב"ד.

red ink (21)

וְלֹא כִּסְפָּקָד נֶדוֹד כ' חֲווֵי וַיְשַׁתֵּחַ, וְגַעַי דְּבָרִי כְּבָהָגָן^ה צִיּוֹן
כְּבָנָנוּ נֶגֶן נֶדוֹד כ' חֲווֵי סָכוֹן מִמְוֹרָה מְכֻלָּסָה
כְּלָסָות דְּמִי-וַיְכָל לְמוֹרָה מְחַלֵּלָה מִמְּרֹנָה, חַוְלָנָה,
גְּבָנָה^ו בְּזָדְלָה יְשַׁעַת לְמִירָה נֶדוֹד כ' חֲווֵי
שָׂכוֹן מִקְדָּשׁ, דְּכוֹם מִמְוֹרָה נְסָפָר מְכֻלָּסָה, נֶגֶן צִיּוֹן
כְּבָנָה. וּלְכָן גְּמָkos שְׁפָדָיִן לְמִנְגָּה יוֹסֵף טָוָב
לְמִקְדָּשׁ נֶדוֹד כ' חֲווֵי לְפִי שֵׁיר כְּבָנָנוּ וְגְבָנָה^ו
חוֹלָס גְּמָkos סְכָבָר נֶגֶן לְמוֹרָה הַחִילָבָר כְּבָנָנוּ
וְלוֹחָבָד מִמְוֹרָה נֶדוֹד כ' חֲווֵי כְּדִי כָּוֹת כְּבָהָגָן^ה
לְסָמוֹךְ פְּלִיוּ הַפִּלוּ שָׁלָחָ צְעַטָּה כְּדִחָקָה, חַצֵּל גַּבָּר
כְּבָהָגָן^ה יְזָהֵר טָב לְמִקְדָּשׁ נֶדוֹד כ' חֲווֵי.

MosN shke (23)

שם ענ' חミית קפינו נודע כי סורי וגוי צהובך
אלול ותשרי — טפיו פירוטם בפניים יפות
נטפליה עכ"פ מהת שלהתי מלה כ' חותם
חצקה בדמי זכייה כ' כל ימי חי' — לפי כగמלה
הנויות זו כ"כ דמסימת פרחי נגה עזדי וממושך
בכ' כשלס שלול נרכשו יוס כס לרגז רקשות
כיו חינומזוי וכדום לאס בגונתו בכ"ז למן
שוכיב נו כרחותם כזעת לעוזר לה כת"ם' ח' זי
ולנס נתקה מהת ביה' — ברכבתם בדעתם —
צמודך חנוך ותשרי ט' ה' לנו מתקומות מכ"ה' יט
בגרא בקשות הומרים נודע לך הוי ונו כפסוק
מהת שלהתי מלה כ' מגלים לנו דעתינו
בשהשתינו מהת ביה' וכדוע לאתגולות.

וְאַתָּה נִזְמֵן (25)

ביום טובין. [ל] גם מראש חדש
אלול עד יום הכהנורים אין אומרין
האפיקתל ב"ז.

וְתַעֲמֶם נָרָא מִשׁׂוּם טִירָחָא דְצִבּוֹרָא